

[Flygaard]

er en fordel at dele sig op, således at man bliver under de 5.000, men kommer ned i nærheden af de 1.000, synes jeg, at man skal lade de enkelte områder og de enkelte kasser om det. Det kan ikke være meningen, at man centralt skal dirigere, hvad de enkelte synes, eftersom der jo kan gøre sig forskellige forhold gældende inden for de forskellige områder.

For så vidt den resterende del af lovforslaget angår, må jeg sige, at vi ikke kan medvirke. Jeg synes nok, det er pudsigt, når de konservative i bemærkningerne til forslaget skriver, at regeringen har påpeget nødvendigheden af, at der på såvel det private som det offentlige arbejdsmarked føres en streng indkomspolitik. Jeg kan ikke lade være med at læse det på den måde, at de konservative sådan set vil føre en forholdsvis streng indkomspolitik, men de vil drage andre med ind i det for ikke selv at komme til at stå så skarpt med hensyn til dette ønske. Jeg fornemmer også af de efterfølgende bemærkninger, at det nok mere er, skal vi sige de aktive indkomster, lønindkomsterne – altså de lønmodtagere, der er blevet arbejdsløse – man egentlig først og fremmest er ude efter. Jeg har altid forstået, at det har været en konservativ tankegang, at man skulle have en bedre dyrtidsregulering end den, man har i dag, og så fornemmer man faktisk, at forslaget lægger op til, at dagpengesatserne nu skal have den dårligere regulering, man har andetsteds i dag.

Vi kan ikke som helhed medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Kurt Hansen (VS):

VS' holdning til arbejdsløshedslovgivningen er vist ret godt bekendt, så jeg skal ikke gå i detaljer, men blot nævne nogle af vore hovedprincipper i forbindelse med ændringer, som vi kunne forestille os er nødvendige at gennemføre.

For det første mener vi, der skal være fuld dækning, fuld erstatning i forbindelse med, at man ikke har adgang til at komme til at arbejde.

For det andet er 26 ugers reglens fjernelse noget centralt for os.

For det tredje, at anvisning og kontrol bliver ført tilbage til fagforeningerne, således at det ikke bliver muligt for arbejdsgiverne at

sortere arbejdskraften, i hvert fald ikke i det omfang, som det er muligt for dem i dag, hvor de i et langt større antal bestiller folk fra arbejdsformidlingen, end de faktisk har brug for, på det nærmeste forhører dem og sender de fleste af dem hjem igen.

Et fjerde og ret så grundlæggende princip, som hænger sammen med de øvrige tre nævnte punkter, er, at den først fyrede har ret til det første tilbud, der ligger om et arbejde. Det er nogle af VS' hovedprincipper for ændringer, der bør ske i arbejdsløshedslovgivningen. Nok om det.

Når der med jævne mellemrum dukker sådan nogle fæle nedskæringsforslag op, som dette jo reelt er, er det meget heldigt for arbejdsministeren, for SV-regeringen og for hr. Kaj Poulsen, fordi de i stor udstrækning er med til at legitimere nogle nedskæringer, der er af lidt mindre omfang, bl. a. det forslag, som vi for nylig er blevet præsenteret for, og som for øjeblikket ligger til behandling i arbejdsmarkedsudvalget.

Nu benyttede den socialdemokratiske ordfører, hr. Kaj Poulsen, en del af sit indlæg til at kritisere en bevægelse, der hedder »Bevægelsen til overgreb mod de arbejdsløse«, og det gik ud på, at hr. Kaj Poulsen mente, at man fra denne bevægelses side burde have været ude betydeligt meget før ikke mindst i forbindelse med det forslag, der ligger her fra de konservative.

Nu må man jo lige se på, at dette forslag jo ikke har nogen form for reel chance for at blive bokset igennem folketinget. Det ved denne bevægelse udmærket, det ved de konservative udmærket, det ved SV-regeringen udmærket. Faren ligger naturligvis helt andre steder og ikke konkret i dette forslag, men i den tendens, som er udtrykt fra højrefløjen her i salen, og som mere og mere sniger sig ind i de forslag, som arbejdsministeren fremsætter, hvad det seneste forslag, som ligger i arbejdsmarkedsudvalget, naturligvis også er udtryk for. Her er det venstre, der har fået en række indrømmelser med den såkaldte undersøgelse af den reelle ledighed, hvor man konkluderer, at 60.000–70.000 slet ikke er reelt ledige. De er blot mere eller mindre nogle, der går og humper rundt, og som ikke burde gå og humpe rundt på arbejdsmarkedet og lukrere på arbejdsløshedsdagpengesystemet.